தலைமைப் பண்பு

குறிப்புச் சட்டகம்

முன்னுரை ஊர்த்தலைவர் போட்டியாளர்கள் முதல் போட்டி இரண்டாம் போட்டி மூன்றாம் போட்டி ஊர்த்தலைவரின் முடிவு முடிவுரை

முன்னுரை

தலைமை பண்பு என்பது நம்முடைய நற்செயல்களால் வெளிப்படும் என்பதை பின்வரும் கதையைக் கொண்டு அறியலாம்.

ஊர்த்தலைவர்

செந்தூரின் ஊர்த்தலைவர் வேம்பன். அவர் ஊரின் வளர்ச்சிக்காக பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டினார். அவற்றை நிர்வாகம் செய்ய திறமைசாலி ஒருவரை தேர்ந்தெடுக்க விரும்பினார்.

போட்டியாளர்கள்

பாலன், பூவண்ணன் இருவரும் நிர்வாகிப் பதவிக்காக போட்டியிட்டனர். அவர்களுக்கு மூன்று போட்டிகள் கொடுத்து, அவற்றை சிறப்பாக செய்பவரே வெற்றியாளர் என அறிவிக்கப்பட்டது.

முதல் போட்டி

மக்களுக்கு பிடித்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதே முதல் போட்டி. இதில் வெற்றி பெற பாலன் ஊர்மக்கள் அனைவருக்கும் அறுசுவை உணவு அளித்தார். பூவண்ணனோ சில திறமைசாலிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தொழில் பயிற்சி அளித்தார்.

இரண்டாம் போட்டி

ஊர்மக்களின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற வேண்டும் என்பது இரண்டாம் போட்டியாகும். இதற்காக பாலன் தன் செல்வங்களை அனைவருக்கும் பிரித்துக் கொடுத்தார். பூவண்ணனோ தான் தேர்ந்தெடுத்தவர்களுக்கு கல்வியையும், கலைகளையும் கற்றுக் கொடுத்தார்.

மூன்றாம் போட்டி

மக்களிடம் பரிவு காட்டவேண்டும் என்பது மூன்றாவது போட்டி. மரத்தடியில் விழுந்து கிடந்த மூதாட்டியை தூக்கிவிட பாலன் உதவவில்லை. பூவண்ணனோ அவரை தூக்கிவிட்டதுடன் களைப்பு நீங்க உணவும் கொடுத்தார்.

ஊர்த்தலைவரின் முடிவு

இருவரின் செயல்களையும் ஆராய்ந்த ஊர்த்தலைவர் பூவண்ணனே நிர்வாகியாகத் தகுந்தவர் எனத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

முடிவுரை

உண்மையான நற்பண்புகளே தலைமை பதவிக்கு தேவை என்பதனை இக்கதை விளக்குகிறது.

நீதி: தொலைநோக்குடன் செயல் படுவனே சிறந்த தலைவன்.

காணாமல் போன பணப்பை

குறிப்புச் சட்டகம்

முன்னுரை
காணாமல் போன பணப்பை
வணிகனின் அறிவிப்பு
மூதாட்டியின் செயல்
வணிகனின் மன மாற்றம்
அரசனின் தீர்ப்பு
நேர்மைக்கான பரிசு
முடிவுரை

முன்னுரை

“தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” நமக்கு வரும் நன்மையும் தீமையும் அடுத்தவரால் வருவதில்லை அவரவர் செயல்களாலேயே வருகின்றன என்னும் நீதியை உணர்த்தும் கதையை கட்டுரை வடிவில் காண்போம்.

காணாமல் போன பணப்பை

வணிகன் ஒருவன் தன்னிடமிருந்த ஆடுகளை விற்று, பை நிறைய பணத்துடன் தன் ஊருக்கு திரும்பிக்கொண்டிருந்தான். வழியில் கவனமில்லாமல் பகல் கனவு கண்டபடி வந்த வணிகனின் பணப்பை தொலைந்து போனது.

வணிகனின் அறிவிப்பு

கவலை கொண்ட வணிகன் மறுநாள் அரசனிடம் முறையிட்டான். தன் பணப்பையை எடுத்தவர் திருப்பிக் கொடுத்தால் நாற்பது பணம் சன்மானம் தருவதாக அறிவிக்கச் சொன்னான்.

மூதாட்டியின் செயல்

அந்த பணப்பையை ஒரு மூதாட்டி கண்டெடுத்தாள். தான்னிடம் கிடைத்த பையை அப்படியே அரசனிடம் ஒப்படைத்தாள். அரசர் அவளின் நேர்மையை பாராட்டினார்.

வணிகனின் மன மாற்றம்

பணப்பையை பெற்று கொண்ட வணிகனின் மனம் மாறியது. தான் சன்மானமாக அறிவித்த தொகையை கொடுக்க அவன் விரும்பவில்லை. எனவே தன்னுடைய பையில் அதிக பணம் இருந்ததாகவும், தற்போது அது குறைந்துள்ளது எனவும் பொய் கூறினான்.

அரசரின் தீர்ப்பு

அவன் பொய் கூறுவதை கண்டு கொண்ட அரசர், அவனுக்கு பாடம் புகட்ட எண்ணினார். பணம் குறைந்துள்ள படியால் அந்த பை அவனுடையது கிடையாது என தீர்ப்பு கூறினார். பணப்பையை மூதாட்டியிடமே திருப்பிக் கொடுத்தார்.

நேர்மைக்கான பரிசு

மூதாட்டியின் நேர்மைக்கு பணப்பை பரிசாக கிடைத்தது. நேர்மையின்றி நடந்து கொண்ட வணிகன் பணத்தை இழந்ததுடன் மற்றவரின் கேலிக்கும் ஆளானான்.

முடிவுரை

நேர்மையே சிறந்த செல்வம் என்பதனை இக்கதை மூலம் அறியலாம்.